

Publicerad 2010-08-21 11:47 av Rosen

Natten silar andetag

i drömlig dvala, en själsfrände
i ljusvirvlar ett ansikte vagt
jag föll med pulsar slag i slag

nattens sanddynor
finkornig len och varm
silar andetag

månens ljus nu som då
mitt i seglar vi - till längre fram än före
spänner skört - frihet och längtan
siare skyr alla spår
tidens städ angriper bojar

ebb till flod, storm till stiltje
sköljer våg för våg
vävda tecken - på himlavalv
i sorgen...ur klangen en tröstens moder

har jag gått vilse?
nej, du har kommit hem
se i själsöga fladdrande ljuslåga
ljusspelet vid tidens ände

i drömlig dvala steg jag upp
allt itu var helt
sådant som nu lockade - visade väg
talade till mig - om det halva
blev för anden hel

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Rosen med Poeter.se id #10322 innehar upphovsrätten